

JUDAS II: DAGBOEK VAN EEN GETUIGE

aflevering 1: MONSTER

geschreven door

Thomas van der Ree

gebaseerd op de boeken van
Astrid Holleeder

Regie: Remy van Heugten
Producent: Fiction Valley

Shooting script
V3 - 10 april 2022

101 EXT. BOS - DAG

101

ASTRID HOLLEEDER loopt in haar eentje door een bos.

CROSSCUT MET:

102 INT. VERHOORKAMER - DAG

102

WILLEM HOLLEEDER zit in zijn eentje in een verhoorkamer.

IN HET BOS

verschijnt een glimlach op Astrids gezicht en ze spreidt haar armen wijd.

VICTORIA, Astrids dochter, komt op haar aflopen met haar twee kinderen STORM en STIENTJE (8 en 7). De kinderen rennen meteen op hun oma af --

ASTRID

Dag lieverds.

De kinderen knuffelen haar. Astrid geniet ervan en glimlacht naar Victoria.

IN DE VERHOORKAMER

stappen TWEE RECHERCHEURS binnen. Ze nemen plaats --

RECHERCHEUR

Goed, Willem. Even formeel: je bent vandaag aangehouden in je cel omdat je ervan verdacht wordt meerdere moorden gepoogd hebt uit te lokken vanuit de inrichting.

WILLEM

Ja. Prima. Nou, wat ik wil zeggen is dat ik me ga beroepen op mijn zwijgrecht. Ik ben nu toch al aan het verklaren bij de rechter-commissaris en ik zal dit daar ook meenemen.

RECHERCHEUR

Oké. Dus ook voor deze verdenking...

WILLEM

Gaan ik gewoon ook weer bij de RC, ben daar toch aan het verklaren, doen ik dat in één keer mee.

RECHERCHEUR

Neemt nog niet weg dat wij je wat vragen willen stellen.

Willem haalt zijn schouders op. Ze gaan hun gang maar.

IN HET BOS

lopen Astrid, Victoria en de kinderen verder --

STORM
Oma, hoe heet jij?

ASTRID
Dat weet je toch wel.

STORM
Astrid.

ASTRID
Ja.

STORM
En verder?

ASTRID
Je noemt mij toch gewoon oma
Assie?

STORM
Maar jij heet toch Holleeder?

ASTRID
(schrikt)
Hoe weet jij dat?

Storm haalt zijn schouders op. Astrid deelt een geschrokken blik met Victoria --

ASTRID
Wat is er dan over die naam
gezegd?

IN DE VERHOORKAMER

RECHERCHEUR
En je weet op wie, toch? Die
uitlokking?

WILLEM
Ja, op m'n zusters is me
verteld. En voor de rest wou ik
het graag hierbij laten. Ik ga
het met mijn advocaten
bespreken.

RECHERCHEUR
Maar... moeten we nu een
bloedbad verwachten dan?

Willem kijkt de rechercheurs volkomen blanco aan.

IN HET BOS

STORM
Maar waarom heten wij dan niet
Holleeder?

ASTRID

Jij hoeft niet alles te weten,
nieuwsgierig Aagje.

STORM

We mogen ook al nooit meer bij
jou spelen...

Astrid twijfelt, kijkt naar Victoria die een knikje
geeft: vertel het ze maar --

ASTRID

Dat is omdat niemand mag weten
waar oma woont.

STORM

Waarom niet?

ASTRID

Omdat oma Assie en oma Son
samenwerken met de politie om
een grote boef op te sluiten. En
dat vindt die boef niet zo leuk,
en daarom wil ie oma pijn doen.
Maar als ie niet weet waar ik
woon, dan kan hij mij ook geen
pijn doen. Snap je?

Daar zijn Storm en Stientje toch wel van onder de indruk.

IN DE VERHOORKAMER

moet Willem lachen --

WILLEM

Wat ik ken zeggen nog, dan hou
ik er echt mee op, want je bent
heel scherp, je bent een goede
verhoorder. Eh... het is gewoon
echt complete onzin. Dat heb ik
tegen je collega ook al gezegd
in de EBI. Niemand hoeft zich
daar druk om te maken. Helemaal
niemand in de hele wereld. En
zeker mijn zusters niet. En voor
de rest zal ik verklaren bij de
RC daarover.

RECHERCHEUR

De waarheid?

WILLEM

De waarheid, ja. Ik spreek de
waarheid.

IN HET BOS

STORM

Maar wie is die boef dan?

ASTRID

Die boef... dat is mijn broer.

STORM

Huh? Hoe kan dat nou?

ASTRID

Ja... Dat weet ik eigenlijk ook niet.

IN DE VERHOORKAMER

blijft de rechercheur het proberen --

RECHERCHEUR

Onze getuige verklaarde dat jij op de luchtplaats tegen hem zei: "Kan je niet effe wat voor me regelen?"

WILLEM

Ik beroep me op mijn zwijgrecht.

RECHERCHEUR

"Heb jij geen vrienden die wat voor mij kunnen doen?"

WILLEM

Ik beroep me op mijn zwijgrecht.

RECHERCHEUR

"Het ging over z'n zussen."

WILLEM

Ik beroep me op mijn zwijgrecht.

RECHERCHEUR

"Hij heeft mij een nummer gegeven."

WILLEM

Ik beroep me op mijn zwijgrecht.

RECHERCHEUR

"Ik moest zeggen ik bel van Wimpie."

Willem schiet in de lach. De rechercheurs lachen mee --

RECHERCHEUR

Moet je daarom lachen, Wimpie?

WILLEM

(lachend)

Ik beroep me op mijn zwijgrecht.

IN HET BOS

toont Astrid een foto van Willem Holleeder op haar telefoon aan haar kleinkinderen --

ASTRID
Hier, dit is hem.

Storm en Stientje kijken aandachtig naar de foto --

ASTRID
Zijn jullie niet bang nu?

STORM
Nee, helemaal niet.

STIENTJE
Ik ben ook niet bang, oma!

ASTRID
Gaan jullie nou niet piekeren of
oma pijn wordt gedaan?

STORM
Waarom? Hij zit toch in de
gevangenis?

Astrid knikt. Dat is zo. Victoria veegt ongezien voor
haar kinderen een traan van haar wangen.

IN DE VERHOORKAMER

breekt Willem het verhoor af --

WILLEM
Nee, luister, genoeg nu.
Ongeacht wat jullie niet hebben,
wel hebben, niet hebben, maakt
me verder niet uit. Want ik zeg
gewoon de waarheid, en er is
niks. En als er niks is, dan is
er niks.

RECHERCHEUR
Ja... Wij blijven toch nog even
aan het draadje trekken.

WILLEM
Maakt niet uit, jongen. Ik heb
alle tijd. Alle tijd van de
wereld.

De rechercheurs geven het op en verlaten de ruimte.

In het bos trekken Storm en Stientje hun moeder mee
vooruit naar een open plek waar ze kunnen spelen, Astrid
blijft achter op het bankje.

Ook Willem blijft in zijn eentje achter.

Even lijken ze elkaar recht aan te kijken.

101A INT. BOS - SCHEMER

101A

Willem zit nu op het bankje waar Astrid net nog zat. Hij kijkt rustig voor zich uit, snuift de frisse boslucht op.

TITELS

103 INT. HUIS STIEN - DAG

103

We zijn in de woning van STIEN HOLLEEDER, middenin de Jordaan, waarin geen meubelstuk uit deze eeuw komt.

Sonja, Stien en Victoria zitten gespannen op de bank terwijl Astrid door de kamer ijsbeert met haar telefoon op speaker. Uit de telefoon klinkt de stem van haar
UITGEVER --

UITGEVER (V.O.)

Astrid, ben je daar nog?

ASTRID

Ja, ik ben er.

UITGEVER (V.O.)

De prijs voor non-fictie komt nu. Ik ga proberen m'n telefoon dicht bij de jury te leggen. Wacht, ik zet je even op mute...

GESTOMMEL aan de andere kant van de lijn, terwijl Stien opstaat van de bank --

STIEN

Ik ga even thee zetten, hoor.

SONJA

Mam, niet nu!

STIEN

Jawel nu. Ik krijg er de zenuwen van.

Astrid knikt naar Sonja dat het oké is. Vrolijke spanning in de kamer, terwijl de stem van de JURYVOORZITTER door Astrids telefoon klinkt --

JURYVOORZITTER (V.O.)

Dan is het nu aan mij om de winnaar van de publieksprijs non-fictie uit te reiken. In totaal hebben zo'n 50.000 mensen hun stem uitgebracht en de winnaar is een boek waar Nederland de afgelopen 12 maanden simpelweg niet omheen kon.

VICTORIA

Dat ben jij, mam.

ASTRID

Stil nou!

VICTORIA

Moet wel.

JURYVOORZITTER (V.O.)

Het winnende boek vertelt een verbluffend verhaal over haat, liefde, verraad en affectie, gevangen in een beangstigend familieportret waarvan al bijna 400.000 exemplaren over de toonbank gingen. De winnaar van de publieksprijs is Judas, van Astrid Holleeder.

Astrid GILT het uit. Sonja en Victoria springen op van de bank en vallen haar in de armen. Stien opent een fles champagne in haar keukentje.

Astrid maant iedereen tot stilte terwijl uit haar telefoon de stem van haar uitgever te midden van een APPLAUS klinkt --

UITGEVER (V.O.)

Astrid! Je hebt hem! Ik ga hem nu aannemen. Wil je nog iets zeggen tegen de zaal?

ASTRID

Eh... zeg maar... dat ik er graag bij had willen zijn, maar eh... Nou ja, dat ik heel dankbaar ben en zo.

UITGEVER (V.O.)

Ik moet het podium op, ik bel je later, ja?

De verbinding valt weg. Astrid is nog steeds vrolijk, maar haar glimlach vervaagt nu de feestelijkheid aan de andere kant van de lijn zo ruw wegvalt. Stien heeft het door --

STIEN

Ik ben trots op je, meissie.

Ze geeft Astrid een zoen en de glimlach keert weer terug.

104 INT. HUIS STIEN - DAG

104

Later. Astrid maakt zich klaar voor vertrek. Dat betekent een KOGELVRIJVEST aan, NOODKNOP om haar nek en vervolgens het binnenstebuiten keren van haar JAS. Sonja kijkt toe terwijl Stien kopjes afwast in de keuken --

ASTRID

Onze auto's staan al uren voor de deur...

SONJA

Ze hebben onze auto's niet nodig, hoor. Zoveel mensen die weten waar ma woont...

ASTRID

Ze moet hier eigenlijk weg.

SONJA

Ja, ga jij het haar vertellen? Ik wens je succes.

Astrid en Sonja kijken op als Victoria al bellend de kamer binnenstapt om haar oplader te pakken. Ze maakt duidelijk ruzie --

VICTORIA

Dat is bullshit en dat weet je. Jij bent degene die midden in de nacht thuiskomt...

Victoria ziet dat haar moeder en tante toekijken en loopt een zijkamer in voor meer privacy. Stien heeft de ruzie ook gehoord --

STIEN

Gaat dat wel goed?

Astrid glimlacht het weg --

ASTRID

Gewoon een beetje gekibbel.

SONJA

Zie ik je snel weer?

ASTRID

Tuurlijk. Was gezellig.

Astrid vertrekt.

105 EXT. SAFEHOUSE #1 - DAG

105

Astrid arriveert met haar auto in een anonieme buitenwijk. Ze parkeert, checkt haar spiegels en stapt uit.

Maar als ze naar de ingang van een grote, grijze flat loopt, ziet ze bij een lantaarnpaal een MAN staan.

Geen hond, geen telefoon, hij staat er gewoon. Te wachten?

Astrid houdt in en kijkt om zich heen. Verder niemand te zien.

Maar ze durft niet verder. Om bij de ingang van de flat te komen, loopt ze zeker in het gezichtsveld van de man.

Ze loopt terug naar haar auto, twijfelt wat ze moet doen. Ze kijkt weer even terug naar de man...

...en hij komt recht op haar af.

Astrid schrikt. Zoekt snel naar haar autosleutels -- vindt ze -- klikt haar auto open -- stapt snel in -- de man komt dichterbij -- snel deur dicht!

In de auto nu. Eén hand voor de NOODKNOP om haar nek -- andere hand om de auto te starten, sleutels vallen! -- graaien op de grond, steeds meer in paniek -- is hij er al..!?

En dan wandelt de man gewoon voorbij.

Astrid kijkt hem met grote ogen na en haalt opgelucht adem.

106 INT. SAFEHOUSE #1 - DAG

106

Astrids safehouse is spaarzaam ingericht maar ze heeft duidelijk wel pogingen gedaan het een beetje gezellig te maken. Gekleurde kussentjes op de bank, foto's van Victoria en de kinderen aan de muur, een half-gevulde boekenkast, een tv-hoek met een comfortabele stoel...

Astrid zit aan haar keukentafel, nog wat na te shaken. Haar blik valt op de noodknop die ze nog steeds in haar hand houdt.

Ze pakt haar telefoon, kijkt op het scherm. Niks. Ze belt een nummer --

ASTRID

Ja, met Astrid. Eh... ik heb een half uur geleden op de noodknop gedrukt...

Ze luistert even naar het antwoord, gelooft haar oren niet om wat ze hoort.

CUT TO:

Later. KEES van de Dienst Bewaken en Beveiligen (DBB) is gearriveerd en krijgt de volle lading van Astrid --

ASTRID

Dus die knoppen doen het al die tijd al niet? En dat laten jullie niet even weten?

KEES

Het is een technische kwestie. Er wordt gezocht naar een oplossing.

ASTRID

En ondertussen loop ik gewoon met een stuk plastic om m'n nek te denken dat ik veilig ben.

KEES

We doen allemaal ons best, Astrid.

ASTRID

Je beseft wel dat die hele rechtszaak valt of staat met onze verklaringen, toch?

Kees knikt zuchtend, dit is een gesprek dat ze al vaker hebben gehad. Astrid loopt gefrustreerd van hem weg, stapt naar het raam toe --

ASTRID

Is er al een datum voor het kogelwerende glas?

KEES

Dat zit in de pijplijn.

ASTRID

Ze hebben alles opgemeten, dan kan er toch gewoon een datum komen?

KEES

De offerte moet nog goedgekeurd worden.

ASTRID

Maar jij zei dat jullie de kosten zouden betalen.

KEES

Klopt, maar de vergoeding van die kosten moeten we aanvragen want dat valt buiten ons budget.

ASTRID

Bij wie aanvragen?

KEES

Een of andere commissie. Maar ik geloof dat die nu met verlof zijn.

ASTRID

Dus ik lig straks op de grond omdat zij met vakantie zijn?

KEES

Zo is het niet en dat weet je best. Dit zijn nou eenmaal geen eenvoudige beslissingen.

ASTRID

Dit is een ontzettend eenvoudige beslissing.

KEES

Weet je wel wat dat kost, kogelwerend glas?

ASTRID

Nou? Zeg het me maar.

KEES

Vijfenviertigduizend euro.

ASTRID

Dus dat is mijn leven waard voor jullie?

KEES

Je kan het ook gewoon zelf betalen. Ik zag dat je weer een prijs hebt gewonnen voor je boek.

ASTRID

Wat..?

KEES

Kom op. Daar moet je flink aan verdiend hebben, toch?

ASTRID

En daar moet ik de rest van m'n leven mee doen, Kees!

Ineens SCHRIKT Kees. Z'n hand schiet naar zijn schouderholster. Astrid draait zich om naar het raam...

...waar aan de overkant TWEE STUDENTEN met zonnebrillen op een balkon zitten naast een krat bier. De een beschiet de ander met een waterpistool. Hij ziet Astrid en Kees kijken en schiet hun kant op --

STUDENT

Biertje?

Ze lachen samen verder. Kees stapt naar het raam --

KEES

Zijn al die appartement aan de overkant bewoond?

Astrid zucht vermoeid en kan zich niet eens tot een antwoord zetten --

KEES

Ik zal nog eens vaart achter die commissie zetten. Voor nu maar even de gordijnen dicht, goed?

Kees vertrekt.

Astrid blijft alleen achter.

Maar dan klinkt achter haar, vanaf de bank, ineens de stem van Willem --

WILLEM
Het zijn ambtenaren, Assie.

Astrid knikt kleintjes, is het met Willem eens --

WILLEM
Hun denken van 9 tot 5 en daarna houdt het gewoon op. Daar heb je niks aan.

ASTRID
Wat moet ik dan?

WILLEM
Kijk, je kan ze wel gebruiken, maar je moet ze nooit vertrouwen. De enigste die jij kan vertrouwen dat ben je zelf.

Astrid knikt zwakjes, daar zou hij best weleens gelijk in kunnen hebben...

107 INT. EBI - CEL WILLEM - DAG

107

Willem staat aangekleed in zijn cel in de Extra Beveiligde Inrichting in Vught. De ruimte is klein: een tafeltje met een tv, een bed, een inbouwkast en een badkamer.

Willem kijkt uit het raam naar de betonnen muur waar planten tegenaan groeien. Achter hem gaat LUIKJE in de deur open en spreekt bewaarder ROLF hem aan --

BEWAARDER ROLF
De arts is er, Willem. Zou ik je setje mogen?

Willem pakt geroutineerd wat spullen bij elkaar (tandenborstel, pen, kam, lepel) en steekt ze in een stoffen zakje. Het zakje steekt hij door het gat in de deur.

108 INT. EBI - GANG - DAG

108

Willem wordt door Rolf en een ANDERE BEWAARDER door de cellengang van het EBI begeleid. Geen andere gevangenen te zien. Overal camera's en deuren die op afstand worden geopend.

109 INT. EBI - MEDISCH KANTOOR - DAG

109

Willem zit op een hometrainer met allerlei elektroden op zijn lichaam. De ARTS leest grafieken af en controleert gegevens terwijl bewaarder Rolf verveeld toekijkt.

Willem wacht geduldig af --

WILLEM

En? Wat is het vonnis? Haal ik het weekend nog?

ARTS

Dat lijkt me wel.

WILLEM

En de zomer ook? Ik heb een mooie vakantie gepland.

ARTS

Die hartklep blijft een probleem. Ik wil graag je medicatie aanpassen en daarnaast moet je natuurlijk-

WILLEM

Zoutloos eten.

ARTS

En cardio. Kan je sporten hier?

WILLEM

Ik ga m'n best voor je doen. Wat voor medicatie dan? Ik slik nu al een halve apotheek.

ARTS

Andere plastabletten om het vocht beter af te voeren. En ik wil graag ACE-remmers toevoegen voor je bloedsomloop.

WILLEM

En wat voor bijwerkingen hebben die?

ARTS

Ik verwacht geen problemen.

WILLEM

Nee, ja, eh, dat is leuk van je, maar ik moet het wel effe zeker weten.

ARTS

Waar ben je precies bang voor? Misselijkheid? Erectiestoornissen?

WILLEM

Ik moet scherp blijven. Mijn rechtszaak begint bijna en ik kan daar niet een beetje versuft eh... snap je? Dit is wel m'n leven waar we het over hebben.

ARTS

Daar heb ik het ook over. Maar maak je niet druk, we voeren het langzaam op en als je problemen krijgt dan pas ik de dosering aan.

Willem is maar matig overtuigd --

ARTS

Je eet nu ook zoutloos?

WILLEM

Geen korrel.

ARTS

Ik las in het boek van je zus dat je de vorige keer dat je vrijkwam meteen naar de McDonalds ging.

WILLEM

Goh, ik wist niet dat je van sprookjesboeken hield.

Rolf grinnikt, terwijl Willem zijn kleren weer aantrekt.

110 INT. HUIS SONJA - DAG

110

Astrid oefent met Sonja de aankomende rechtszaak --

ASTRID

Mevrouw Holleeder, ik wil dat u me nou eens exact vertelt hoe het zit met de erfenis van Cor van Hout en de prostitutiepanden van de Achterdam.

SONJA

Wat..? Gaan ze dat echt vragen? Wat heeft dat met die liquidaties te maken?

ASTRID

Ja, dat gaan ze vragen.

SONJA

Maar-

ASTRID

Want dat zou ik vragen.

Sonja zoekt zuchtend naar een antwoord --

SONJA

Ik heb... omdat ik dus met Cor was getrouwd kreeg ik na zijn dood wat hij had, en bij die dingen-

ASTRID

Je zegt dat je verschoningsrecht hebt toegekend gekregen bij de rechter-commissaris en dat je daar niks over hoeft te zeggen.

SONJA

Maar dan denkt iedereen dat ik rijk ben geworden door Cors dood.

ASTRID

Wat kan jou het schelen wat mensen denken? Het gaat erom dat je goed voorbereid bent. Die Sander Janssen is geen domme advocaat, die gaat er alles aan doen om jou als ongeloofwaardig neer te zetten.

SONJA

Jij kent hem?

ASTRID

Toen uitkwam dat wij gingen verklaren kreeg ik nog berichtjes van hem. 'Wat goed dat jullie dit doen' en zo.

SONJA

Pffff... En nou zit ie naast Wim.

ASTRID

Ja, maar Son... ik weet dat je nerveus bent... maar op die zittingsdagen moet je wel echt op je best zijn.

SONJA

Ja...

ASTRID

Ik bedoel... je kan dus niet 's ochtends een paar oxazepammetjes slikken.

Sonja kijkt Astrid recht aan. Voelt zich even beledigd, maar snapt dan dat Astrid een punt heeft --

SONJA

Oké.

ASTRID
Oké?

SONJA
Oké. Geen pammetjes.

ASTRID
Nog een keer opnieuw?

SONJA
Ja leuk.

Maar voor Astrid opnieuw kan beginnen, gaat haar telefoon. Ze neemt op --

ASTRID
Hee Victoria, mag ik jou later even terugbellen?

Maar aan de andere kant van de lijn klinkt schel gekwetter waar Astrid van schrikt...

111 OMITTED

111

112 INT. SAFEHOUSE #1 - DAG

112

Storm en Stientje zitten sip naast elkaar op de bank van Astrids safehouse naar een iPad te kijken.

Aan tafel praten Astrid en Victoria op zachte toon met elkaar zodat de kinderen het niet horen --

VICTORIA
Het is gewoon stuk, mam. Ik denk echt dat m'n huwelijk voorbij is.

Ze onderdrukt een snik en Astrid pakt haar hand vast --

ASTRID
Vindt hij dat ook?

VICTORIA
Wat maakt dat nou uit?

ASTRID
Ik bedoel, kunnen jullie het nog een kans geven?

VICTORIA
Ik kan het beter maar gewoon doen. Als een pleister, in één ruk eraf. Net als jij met papa.

ASTRID
Dat is niet hoe...

Astrid houdt zich in. Dit is niet het moment om in discussie te gaan. Victoria kijkt naar haar kinderen op de bank --

VICTORIA

Ik wil gewoon niet dat ze zich alleen maar ruzies herinneren later...

ASTRID

Maar waar ga je heen dan?

VICTORIA

Ik dacht... kan ik niet even bij jou..?

ASTRID

Wat, hier? Nee, dat kan echt niet. Uitgesloten.

Victoria kijkt haar moeder verbijsterd aan --

ASTRID

Je kan toch wel ergens anders een plek vinden? Hier is veel te gevaarlijk.

VICTORIA

Waarom? We kunnen gewoon binnen blijven. En jij hebt zo'n noodknop.

ASTRID

Schat, het spijt me maar het is echt een heel slecht idee.

Paniek op Victoria's gezicht. Astrid zwijgt. Ze pakt Victoria's hand vast en knijpt erin. Ze kijken samen naar de kinderen op de bank.

113A INT. KANTOOR DBB - DAG

113A

In een sfeerloos kantoor zit Astrid aan tafel bij officieren van justitie SABINE TAMMES en LARS STEMPPER, en aan de andere kant van de tafel Kees en zijn baas RONALD van de Dienst Bewaken en Beveiligen --

TAMMES

Het OM is niet blij met deze situatie.

ASTRID

Vertel mij wat.

KEES

Jouw kind is ook onze zorg en nu hebben we dus meerdere doelwitten op hetzelfde adres.

(MORE)

KEES (cont'd)

Dat is een enorme toename van het risico.

ASTRID

Dus. Wat gaan we daar aan doen?

TAMMES

We zijn... beperkt in de mogelijkheden hier.

ASTRID

Hoezo? Jullie hebben toch een zorgplicht naar getuigen toe?

STEMPHER

Ja, maar voor bedreigde getuigen zoals jij zijn eigenlijk maar twee trajecten. Ten eerste hadden jullie eigenlijk in een getuigenbeschermingsprogramma gemoeten...

ASTRID

En m'n kind nooit meer zien zeker.

TAMMES

(wijzend op Kees en Ronald)

Het tweede traject gaat via de Dienst Bewaken en Beveiligen en... eh...

RONALD

Wij zijn niet gespecialiseerd in... in het soort getuigen dat jullie zijn.

ASTRID

Lastige getuigen bedoel je?

KEES

We doen ons uiterste best...

ASTRID

Ja, van 9 tot 5. Moet ik ze vertellen van die noodknop of doe jij het?

Kees zucht gefrustreerd. Astrid stoomt door en richt zich op de officieren --

ASTRID

En de camera's bij Sonja's huis hebben een half jaar niet gewerkt omdat zij de rekening niet hadden betaald. Een half jaar!

KEES

Dat was een misverstand met
justitie.

ASTRID

Het is altijd iemand anders z'n
schuld, maar het gaat wel om
onze levens.

Een geladen stilte. Astrid dwingt zichzelf te kalmeren en
slaat een vriendelijkere toon aan --

ASTRID

Laten we in oplossingen denken.
Er is een probleem en dat moet
gewoon opgelost worden, toch?
Dus wat kunnen jullie mij *wel*
bieden?

Tammes denkt even na over hoe ze dit moet brengen --

TAMMES

We moeten oppassen dat de
verdediging niet kan aantonen
dat jullie worden beloond voor
jullie verklaringen.

ASTRID

En Peter La Serpe dan? Die
getuigt ook tegen Wim en die
geven jullie 1,4 miljoen om z'n
eigen veiligheid te regelen.

STEMPHER

Jullie zijn gewone getuigen. La
Serpe is een *kroongetuige*.

ASTRID

En een moordenaar.

STEMPHER

We vangen boeven met boeven.

ASTRID

En Willem Holleder vang je met
mij!

Weer een stilte --

ASTRID

Kan ik dan op z'n minst een
groter safehouse krijgen zolang
m'n dochter en m'n kleinkinderen
bij me inwonen?

Tammes deelt een moeilijke blik met Kees --

KEES

Wat we wel kunnen doen is helpen
met een urgentieverklaring.

ASTRID

Wat..?

KEES

Dan krijg je voorrang bij
woningcorporaties.

Tammes en Stempher kijken Astrid tevreden aan --

TAMMES

Laten we dat zo snel mogelijk in
gang zetten. Maar nogmaals, voor
ons is het natuurlijk van het
grootste belang dat het proces
tegen Wim niet in gevaar komt.

Astrid geeft het op.

113B INT. SAFEHOUSE #1 - DAG

113B

Astrid zit aan de grote eettafel in haar safehouse, haar
laptop open met diverse TABBLADEN waarop de rechtszaak
live te volgen is via nieuwssites, liveblogs en Twitter.

"Holleeder proces dag 1", "Volg hier de rechtszaak van de
eeuw", "updates over eerste dag monsterproces", en meer
van dat soort termen vliegen over haar scherm.

Astrid ziet dat Victoria zich klaarmaakt om te
vertrekken: mooi opgemaakt, sjieke kleren --

ASTRID

Waar ga jij nou heen?

VICTORIA

Ik heb die screentest toch
vandaag? Voor die tv-show, daar
heb ik je over verteld.

ASTRID

Oh, ik dacht dat dat niet door
zou gaan.

VICTORIA

Waarom niet? Extra belangrijk
dat ik zelf een carrière heb nu.
Ik maak het niet laat.

Ze vertrekt en Astrid blijft achter met Storm en
Stientje, SCHREEUWEND en spelend, terwijl Astrid zich
probeert te concentreren.

*Tijdens deze eerste procesdag snijden we af en toe naar
Astrid die de ontwikkelingen in de rechtszaal op de voet
volgt.*

- 114 INT. EBI - GANG - DAG 114**
- Willem loopt door de gang van de EBI, geflankeerd door twee bewaarders. Hij heeft een doelbewuste blik in zijn ogen, een boxer op weg naar de ring.
- 115 INT. EBI - VISITATIERUIMTE - DAG 115**
- Willem staat ongemakkelijk voorovergebogen terwijl een bewaarder met plastic handschoenen hem visiteert voor vertrek. Willem vindt het niet prettig maar er zit een bepaalde routine in en hij laat zich niet afleiden.
- 116 INT. EBI - UITGANG - DAG 116**
- Een van de BEWAARDERS checkt door een luik in de buitendeur of de kust veilig is, geeft dan een teken aan een camera zodat de deur opent. Willem, nu met SKIBRIL en KOPTELEFOON op, wordt naar een gereedstaande auto geleid.
- 117 I/E. AUTO WILLEM - DAG 117**
- Willems konvooi van twee bepantserde Mercedesen scheurt door het rode licht. Op het kruispunt staat een MOTORAGENT het verkeer te blokkeren.
- Willem zit op de achterbank. Hij ziet of hoort niks maar we zien dat hij zijn vuisten telkens balt en ontspant om de zenuwen tegen te gaan.
- 118 EXT. DE BUNKER - DAG 118**
- Rechtbank De Bunker is een vierkanten blokkendoos op een industrieterrein. De omgeving van De Bunker wordt gecontroleerd door gewapende agenten met honden.
- Er staat een LANGE RIJ MENSEN achter dranghekken voor de deur. Journalisten, cameraploegen en publiek.
- Holleeders konvooi komt aanscheuren en zoekt meteen de ondergrondse parkeergarage in. Fotografen en publiek proberen nog foto's te maken maar de wagen is binnen no time uit het zicht verdwenen.
- 119 INT. DE BUNKER - SCANSTRAAT - DAG 119**
- De parketpolitie laat het publiek één voor één door de scanstraat, waar ze hun schoenen en tas op een lopende band moeten leggen. Eenmaal door de metaaldetector zijn ze binnen.
- De mensen van het gewone publiek zijn duidelijk opgewonden om hier te zijn. We zien ook PETER R. DE VRIES die zich ergert aan het moeten uitdoen van zijn schoenen.

120 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

120

De rechtszaal is kaal, kil en sfeerloos. Een grote, vierkanten bak met systeemplafond, versleten linoleum, tl-licht en nikszeggende pastelkunst aan de muur.

Voorin: de rechtbank. In een carré-vorm met in het midden plaats voor de drie rechters. Links nemen de officieren van justitie Tammes en Stempfer vast plaats. Rechts zitten de vrouwelijke griffiers.

De verdediging zit tegenover de rechtbank. Als Willem wordt binnengeleid door BEWAPENDE PARKETWACHTERS zitten zijn advocaten SANDER JANSSEN en ROBERT MALEWICZ al klaar.

Willem loopt naar ze toe, schudt hun hand en blijft als enige staan. Iedereen praat onderling met elkaar maar Willem staart voor zich uit, zich mentaal klaarmakend voor het gevecht.

Achterin de rechtszaal gaat een rij ELECTRISCHE ROLGORDIJNEN omhoog waardoor de publieke tribune door een glazen wand de rechtszaal in kan kijken. Willem draait zich niet om.

OP DE PUBLIEKE TRIBUNE

zitten de journalisten (waaronder PETER R. DE VRIES) vooraan aan tafels met hun laptops open. Het algemeen publiek er achter. Iedereen probeert een glimp van Willem Holleeder op te vangen maar hij draait zich niet om.

Door de speakers klinkt de krakerige stem van een bode --

BODE (V.O.)
De rechtbank...

IN DE RECHTSZAAL

gaat iedereen net als Willem staan terwijl de rechters de ruimte betreden: BENEDICTE MILDNER, MARGO SOMSEN, reserverechter MEREL EGGINK en voorzitter van de rechtbank FRANK WIELAND nemen plaats --

WIELAND
Dank u, gaat u zitten. Welkom.

Wieland en Willem bekijken elkaar eens goed. Twee oudere mannen, allebei klaar voor hun laatste wedstrijd. TEKST
IN BEELD: **DAG 1**

Wieland zet zijn microfoon aan en spreekt tot Willem --

WIELAND
U bent Willem Frederik
Holleeder, geboren 29 mei 1958?

WILLEM
Dat ben ik.

WIELAND

Mooi, dan kunnen we beginnen.

WILLEM

Ik ben er helemaal klaar voor.

121B INT. SAFEHOUSE #1 - DAG

121B

Astrid drukt op REFRESH van haar nieuwssite, terwijl het springerige geluid van KINDER-TV door de kamer schalt --

ASTRID

Jongens, mag ie wat zachter?
Storm! Zet hem even wat zachter!

122 IN DE RECHTSZAAL

122

draagt Sabine Tammes van het Openbaar Ministerie de tenlastelegging voor terwijl Willem geïnteresseerd toeluistert, tussen zijn twee advocaten in --

TAMMES

Wat het OM zal aantonen is dat er werkelijk niets knuffeligs is aan onze nationale knuffelcrimineel Willem Holleeder. Wat wij gaan laten zien is dat hij een ordinaire ontvoerder is, en een kille moordenaar.

Ze kijkt hem even strak aan bij die woorden maar Willem geeft geen enkele reactie prijs --

TAMMES

Hij staat hier terecht vanwege maar liefst zes levensdelicten die plaats vonden tussen 2003 en 2006...

Terwijl Stempheer de namen van de slachtoffers opnoemt, projecteert hij op de SCHERMEN in de rechtszaal zij aan zij foto's van de slachtoffers en de plaatsen delict waar ze aan hun einde zijn gekomen --

STEMPHER

De moord op Cor van Hout en de doodslag op Robert ter Haak. De moord op Willem Endstra en poging tot doodslag op David Denneboom. De moord op John Mieremet in Thailand. De moord op Kees Houtman, diezelfde dag, in Amsterdam Osdorp en uiteindelijk de moord op Thomas van der Bijl.

Er valt even een stilte in de rechtszaal. Voorzitter Wieland bekijkt Willem met een glimlach --

WIELAND

Het is nogal wat, hè.

WILLEM

(lachend)

Dat kan je wel zeggen. En als ik mezelf niet was en ik zou dit zo horen dan zou ik ook denken van 'nou nou'... maar eh... ik ben wel mezelf en ik weet dat dit gewoon echt niet waar is.

WIELAND

Er is niets van waar?

WILLEM

Dit is gewoon allemaal in elkaar gedraaid door Astrid.

123 IN HAAR SAFEHOUSE

123

schudt Astrid haar hoofd als ze dit leest. Natuurlijk zegt Wim dat.

124 IN DE RECHTSZAAL

124

is Willems advocaat Janssen nu aan het woord --

JANSSEN (V.O.)

Wij zullen aantonen dat de getuigen Astrid en Sonja Holleeder hebben gelogen over de afwikkeling van de erfenis van Cor van Hout die zij juist in het hart van hun beschuldigingen aan het adres van Willem Holleeder leggen. En dat zij een motief hebben gehad om Willem Holleeder ten onrechte te beschuldigen van betrokkenheid bij liquidaties.

Willem knikt fanatiek mee --

JANSSEN

De verklaringen van de zussen zijn gepaard gegaan met een mediaoffensief dat zijn weerga in het Nederlandse strafproces niet kent. Maar wij hebben er alle vertrouwen in dat de *trial by media* die buiten deze rechtbank plaats heeft gevonden hier geen kans zal krijgen. Daar
(MORE)

JANSSEN (cont'd)
 is deze rechtbank volgens ons
 veel te eigenwijs voor.

Een glimlachje tussen Wieland en Janssen, die naast Willem gaat zitten en van hem een goedkeurend knikje krijgt --

WIELAND
 Meneer Holleeder, u bent zo goed geweest uw visie op deze rechtszaak en uw rol daarin voor ons op papier te zetten. 127 pagina's maar liefst. Handgeschreven. Dat moet een flinke klus zijn geweest.

WILLEM
 Ja, ach, ik had wat vrije tijd.

Er klinkt GELACH vanaf de tribune. Dat doet Willem goed --

WILLEM
 En ik dacht als Astrid een boek schrijft, dan zet ik mijn verhaal ook op papier.

WIELAND
 Laten we er de komende dagen doorheen lopen. Daarna is het woord aan uw zussen.

Wieland krijgt een opmerking ingefluisterd van zijn collega Mildner en richt zich tot de publieke tribune --

WIELAND
 Het is overigens niet de bedoeling dat eventuele getuigen op de tribune de zitting bijwonen dus misschien kan iemand daar even...

OP DE PUBLIEKE TRIBUNE

gaan alle blikken nu naar Peter R. de Vries. En er verschijnen twee parketmedewerkers die op hem afstappen om hem te verwijderen --

PETER
 Kan ik u ergens mee helpen?

IN DE RECHTSZAAL

hebben Wieland en Willem een onderonsje terwijl op de publieke tribune Peter zich onwillig mee laat voeren door de parketwachters --

WIELAND

Ik ken eigenlijk niemand die
zijn tweede initiaal als
tussenvoegsel gebruikt. U?

WILLEM

Ik kan ook even niemand
bedenken.

WIELAND

Annie M.G. Schmidt misschien.

WILLEM

John F. Kennedy.

WIELAND

We zouden hem ook P. Rudolf de
Vries kunnen noemen.

Daar moet Willem hard om lachen, terwijl Wieland weer
terzake komt --

WIELAND

Goed. De Heineken ontvoering,
laten we daar eens mee beginnen.
Als losgeld heeft u met uw
collega's, waaronder Cor van
Hout, toen 35 miljoen gulden
gekregen. En daarvan is 8
miljoen nooit teruggevonden.

WILLEM

Dat klopt.

WIELAND

U heeft altijd beweerd dat
Meijer een deel van het losgeld
heeft verbrand op het strand.

Willem twijfelt...

WIELAND

Dan moet je toch wel echt gek
zijn.

WILLEM

(schiet in de lach)
Ja, dan ben je echt gek. En dat
was hij ook wel, maar zo gek was
hij nou ook weer niet.

WIELAND

Misschien heeft hij één briefje
gebruikt om zijn sigaret mee aan
te steken?

WILLEM

Zou kunnen, zou kunnen. Maar dat
geld is niet verbrand, dat
hebben Cor en ik belegd.

Zacht RUMOER in de rechtszaal en op de publieke tribune als de strekking van deze bekentenis doordringt.

125 INT. SAFEHOUSE #1 - DAG

125

En ook Astrid schrikt terwijl ze dit leest. Op dat moment gooien de steeds ruwer stoeiende Storm en Stientje per ongeluk iets om en Astrid schiet uit haar slof --

ASTRID
Jongens, hou eens even op!

STORM
Maar zij duwde mij!

ASTRID
Niet klikken, Storm. Waar twee vechten hebben twee schuld, dus jullie moeten allebei lief zijn want oma-

Astrids telefoon gaat en ze neemt op, met een waarschuwend vinger naar haar kleinkinderen --

ASTRID
Ja. Heb je het gelezen?

CROSSCUT MET:

126 INT. HUIS SONJA - DAG

126

Sonja volgt ook het nieuws op een iPad en is behoorlijk overstuur --

SONJA
Wat doet ie nou!? Dat Heineken geld, daar heeft ie altijd over gelogen, daar hebben wij...

ASTRID
...over gelogen. Voor hem.

Bij Sonja daalt het besef langzaam in --

ASTRID
Dit is een meesterzet, Son. Die zaak is toch al verjaard. En nu lijken wij op dag één al leugenaars.

SONJA
Ik dacht dat het jou niet kon schelen wat mensen over ons denken?

ASTRID
Wel wat de rechtbank denkt.

SONJA
En wat doen we nu?

ASTRID
Wat heel Nederland doet. Die
zitting volgen op internet.

SONJA
Ja, maar... moeten we niet iets
terugdoen?

ASTRID
Wat dan?

SONJA
Ik weet het toch ook niet? Het
zou gewoon zo fijn zijn om iets
meer minutie te hebben.

ASTRID
Munitie.

SONJA
Dat zeg ik toch, minutie.

ASTRID
Je zegt minutie, het is munitie.

SONJA
Godsamme, je weet toch wat ik
bedoel.

ASTRID
Ja... dat weet ik ja...

Astrid denkt na over wat die munitie zou kunnen zijn...

127 INT. SAFEHOUSE #1 - NACHT

127

Later, buiten is het inmiddels donker. Uit een KAST haalt Astrid een schoenendoos met daarin een bonte verzameling USB-STICKS en MICRO-SD KAARTJES, allemaal gelabeld met een datum.

Ze zet de schoenendoos op tafel naast haar laptop. Ze steekt de eerste stick in haar laptop en sluit een koptelefoon aan.

Terwijl ze daarmee bezig is, komt Victoria naar de tafel met een zelfgemaakte pasta --

VICTORIA
Wat doe jij nou?

ASTRID
Dit zijn al m'n taps van eh...
(blik op de kinderen)
...dingetje.

VICTORIA
Maar wat doe je daar nu mee?

ASTRID
Kijken of ik niks gemist heb.

Victoria zet de pan op tafel --

VICTORIA
Eten is klaar.

ASTRID
Beginnen jullie maar vast.

Ze zet de koptelefoon op en klikt een eerste file open.
De AUDIO van een slecht verstaanbaar, geheim opgenomen
gesprek van jaren geleden vult de volgende scènes --

WILLEM (V.O.)
*...gewoon even kijken, even
babbelen... zal wel niks zijn...*

ASTRID
*...toch goed om even te weten,
dat je niet ineens van eh...*

CUT TO:

Victoria, Storm en Stientje zitten te eten aan de tafel
waar Astrid met haar koptelefoon op luistert naar oude
tapes --

WILLEM (V.O.)
*...waar is ze dan? Waar is
Sonja? Kankerhoer.*

ASTRID (V.O.)
Dat weet ik toch niet?

WILLEM (V.O.)
*Ga d'r zoeken doen. Ik moet nu
weten hoe het zit en als ik 'r
moet zoeken dan weet je wat ik
doe.*

ASTRID (V.O.)
*Ik ga Sonja vandaag niet meer
zien, hoor.*

Tijdens het luisteren kijkt Astrid naar Storm die heel
lief zijn zusje hapjes geeft en Victoria die het
vertederd aankijkt --

WILLEM (V.O.)
*Als zij nog vervelend blijft,
dan zorg ik dat ze helemaal niks
krijgt. Zussie of niet. Dan
stomp ik 'r hele kankerkop in
elkaar, zeg 'r dat maar.*

128 INT. EBI - KEUKEN - NACHT**128**

Willem staat in de keuken van de EBI. Een soort studentenkeuken met afgesloten voorraadkasten, roestvrijstalen aanrecht en fel TL-licht.

Hij roert in een wok met groente, kijkt even naar de CAMERA in de hoek van de ruimte en dekt de pan subtiel af met zijn lichaam.

Dan pakt hij een zoutvaatje en voegt snel wat zout toe, terwijl we ook over deze scène de audio van Astrids tapgesprekken horen --

WILLEM (V.O.)

Kijk Assie, in plaats van te betalen om informatie te geven, kun je ook betalen om informatie te maken.

ASTRID (V.O.)

Ja, precies.

WILLEM (V.O.)

Die Petten die plat zijn, die kunnen informatie verkopen of informatie laten maken voor geld. Je kunt ook zeggen: schrijf maar dat hij het is en dit en dat.

Willem schept zijn eten op een bord en gaat in alle rust zitten eten.

129 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG**129**

Een nieuwe dag in de rechtszaal. Tekst in beeld: **DAG 2** --

WILLEM

Van Robbie leerde ik hoe je naar de bovenwereld kon komen, via het vastgoed.

WIELAND

Deze Robbie Grifhorst, die ging dood in 2014, is het niet? Ook geliquideerd?

WILLEM

Nee hoor.

WIELAND

Gelukkig maar. Een lichtpunt.

GELACH van de tribune en ook van Willem.

130 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG**130**

Tekst in beeld: **DAG 3**. Rechter Somsen stelt de vragen --

WILLEM

Je ken gewoon beter geen zaken doen met criminelen die je ook als vrienden ziet, want zaken schoppen altijd alles in de war.

SOMSEN

Is het daarom misgegaan, uw opgang naar de bovenwereld?

WILLEM

Nee, het ging mis met die ruzie tussen Cor en Mieremet. Toen moest ik ineens een miljoen betalen anders werd het een bloedbad.

SOMSEN

Het is nogal een bedrag.

WILLEM

Ach. Geld interesseert mij helemaal niet. Het is voor mij als een hamer voor een timmerman, je gebruikt het als je het nodig hebt.

SOMSEN

Dat is makkelijk gezegd, voor iemand die mensen ontvoerde om miljoenen guldens te krijgen.

WILLEM

Ja, ik moest ergens beginnen...

Op de publieke tribune genieten de dagjesmensen volop van Willems uitspraken.

131 INT. DE BUNKER - RECHTZAAL - DAG

131

DAG 4. Officier Stempheer ondervraagt Willem --

STEMPHER

Dus u zegt nu, de bezittingen werden verdeeld onder u, Cor van Hout, Grifhorst, en u investeerde uw deel bij Willem Endstra.

WILLEM

Ongeveer acht miljoen van mij is toen naar Endstra gegaan ja.

STEMPHER

Ongeveer? U weet dat niet precies?

WILLEM

Ik had recht op iets van 11,5 miljoen gulden en ongeveer acht miljoen is naar Endstra gegaan. Ik heb er zelf nog wat bijgelegd. Ik weet niet hoeveel. Misschien een miljoen. Maar het kan ook een half miljoen zijn geweest.

STEMPHER

U weet niet om hoeveel geld het precies ging?

WILLEM

U probeert mij de hele tijd te pakken op kleine dingetjes en bedragjes en woordjes en zo, om mij ongeloofwaardig te maken. Maar weet u, als ik iets niet absoluut zeker weet, dan ga ik het zeker niet zeggen.

STEMPHER

Dat is de reden dat ik open vragen stel, meneer Holleeder.

WILLEM

Ja, nou, dat is de reden dat ik open antwoorden geef.

Zelfs Wieland schiet in de lach.

132 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

132

Op **DAG 5** doet Wieland het woord weer --

WIELAND

Weet u nog waar u was toen u hoorde dat uw zussen tegen u hadden verklaard?

Willem heeft even een momentje nodig --

WILLEM

Ik dacht dat ik droomde. Ik heb best veel meegemaakt in m'n leven, maar dit is wel het ergste.

WIELAND

En waarom is dat?

WILLEM

Het is m'n familie! Het is zo'n smerige streek. Ik heb echt alles voor hun gedaan.

De brok in zijn keel is onmiskenbaar. Hij neemt een slok water en herstelt zich --

WILLEM

Maar Astrid is een vieze leugenaar en Peter is een vuile hond.

TAMMES

(kan zich niet inhouden)
En is dat een reden om ze te bedreigen?

WILLEM

'Bedreigen', ja ik schreeuw een beetje ja. Dat weten we nou wel. Maar ik zit hier voor liquidaties, niet omdat ik schreeuw.

WIELAND

Laten we hier maar stoppen voor vandaag. Morgen is uw zuster Sonja aan de beurt.

WILLEM

Ik ben heel benieuwd.

Wieland slaat de zitting af en de luiken van de publieke tribune gaan omhoog. De parketwachters voeren Willem af.

133 INT. SAFEHOUSE #1 - NACHT

133

Astrid luistert weer naar oude tapgesprekken, trieste blik in haar ogen terwijl ze in de verte staart. We horen de audio ditmaal niet, we bekijken Astrid vanuit Victoria en Storm die samen praten --

VICTORIA

Die wil ik wel maken, maar alleen als oma ook wil. Ga jij het aan haar vragen?

Storm loopt naar de tafel waar Astrid zit te luisteren --

STORM

Oma, wil je ook pannenkoeken?

Astrid hoort hem niet, is zo in haar eigen gedachten verzonken dat ze niet eens doorheeft dat Storm naast haar is gaan staan --

STORM

Oma? Oma!

Nog steeds geen reactie. Storm ziet het draadje van haar koptelefoon en trekt hem uit de laptop. De stem van Willem schalt direct door de kamer --

WILLEM (V.O.)
 ...IS GEWOON EEN VIEZE VUILE
 KANKERHOER!

Storm schrikt ervan en Astrid zet snel de audio af. Ze zat zo in haar eigen wereld dat ze kwaad wordt op Storm --

ASTRID
 Daar blijf jij vanaf! Schat, hou die jongen bij je!

Storm rent naar zijn moeder en vecht tegen zijn tranen. Victoria kijkt haar moeder verwijtend aan --

VICTORIA
 Hij wil gewoon iets tegen z'n oma zeggen.

ASTRID
 Je weet toch dat ik bezig ben?

VICTORIA
 Kom maar mee, Storm. Wij gaan pannenkoeken bakken.

Victoria voert Storm mee naar de keuken. Astrid heeft meteen spijt van haar uitbarsting maar kan er niks meer aan doen.

Ze plugt de koptelefoon weer in en plugt een nieuwe USB-stick in haar laptop.

Ze start een nieuwe opname en begint te luisteren. Storm bekijkt haar vanuit de keuken en Astrid knipoogt naar hem. Hij glimlacht, blij dat ze niet meer boos is.

En dan, na enkele momenten, gaat Astrid rechtop zitten. Ze heeft iets interessants gehoord. We weten niet wat, maar er verschijnt een glimlachje op haar gezicht.

Hier kan ze misschien wel iets mee...

134 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL / GETUIGENCABINE - DAG

134

Sonja zit in de afgesloten GETUIGENCABINE naast haar advocaat WILLEM JEBBINK. Ze is bloednerveus. Tekst in beeld: **DAG 6**. Rechter Somsen voert het woord --

SOMSEN
 Mevrouw Holleeder, waarom bent u tegen uw eigen broer gaan getuigen?

SONJA
 Omdat het moorden moest stoppen. Hij bedreigde m'n kinderen. Hij was een tikkende tijdbom.

Willem kan Sonja niet zien. Er is een extra schot tussen hem en de cabine geplaatst. Janssen is zo gaan zitten dat hij wel naar binnen kan kijken --

SOMSEN

U vreesde ook voor uw eigen leven?

SONJA

Hij zegt altijd dat ik z'n lievelingszusje ben, maar hij scheldt me altijd uit voor mongool of debiel. Of hij zegt... dat ie de tanden uit m'n bek gaat slaan...

SOMSEN

Maar waarom dan pas in 2012 gaan praten?

SONJA

Omdat ik bang was voor z'n petten.

WIELAND

Pardon?

SONJA

Hij heeft mensen bij de politie. Platte petten. Die houden hem op de hoogte. Bijvoorbeeld over Willem Endstra en Thomas, die hebben ook gepraat.

SOMSEN

En u zegt dat uw broer verantwoordelijk was voor hun dood?

SONJA

Endstra heeft ie zelf tegen me gezegd. Hij kwam soms bij me poepen. En dan moest ik bij hem in de badkamer komen zitten met de douche aan, zodat ie niet afgeluisterd kon worden. Dat deed je dan. En toen zei hij over Endstra 'Hij praat met de politie dus hij gaat eraan'.

OP DE PUBLIEKE TRIBUNE

pakt een BLONDE VROUW haar telefoon en drukt een paar knoppen in. De parketwachters houden haar in de gaten...

IN DE RECHTZAAL

vervolgt Somsen haar vragen --

SOMSEN

En Thomas van der Bijl?

SONJA

Dat was zo'n lieve jongen. Ik begrijp niet waarom die dood moest.

SOMSEN

Maar u verdenkt uw broer?

SONJA

Hij vroeg me of ik een foto van Thomas had. Ik wist niet waarvoor. En toen was ie ineens dood. En daarna heeft ie aan Astrid gevraagd of er een foto van Thomas in het dossier van de moord zat.

Vanuit SONJA'S PERSPECTIEF ervaren we dat er opschudding in de zaal is. De rechters kijken bezorgd in de richting van de tribune en schakelen het geluid naar de cabine uit --

SONJA

Wat is er nou?

JEBBINK

Ik weet het ook niet.

Sonja wacht af, dan komt de stem van Wieland weer terug --

WIELAND

Excuses, er zat hier op de tribune iemand die verwijderd moest worden omdat ze opnamen maakte. Blijkbaar een actrice die u gaat spelen in een televisieserie?

SONJA

Sjezus...

WIELAND

Laten we verder gaan, ik zie dat meneer Janssen staat te popelen.

JANSSEN

Dat kunt u wel zeggen. Mevrouw Holleeder, u schetst hier een gitzwart beeld van uw broer, maar als ik zo luister naar alle afgetapte telefoongesprekken tussen '95 en 2006, dan valt het in feite wel mee.

SONJA

Nou, echt niet.

JANSSEN

Nee? Laten we wat voorbeelden
beluisteren.

Er wordt een OPNAME gestart, een afgeluisterd
telefoongesprek tussen Sonja en Willem --

WILLEM (V.O.)

Dag schat.

SONJA (V.O.)

Hee Wim!

WILLEM (V.O.)

*Ja ik dacht ik bel m'n
lievelingszussie even.*

SONJA (V.O.)

Nou, wat gezellig!

CROSSCUT MET:

135 INT. SAFEHOUSE #1 - DAG

135

Astrid volgt de zaak intussen op Twitter --

ASTRID

Kom op Son, sterk blijven nou...

136 INT. DE BUNKER - RECHTZAAL / GETUIGENCABINE - DAG

136

Janssen komt aan het einde van zijn betoog. Positieve
quotes zijn geprojecteerd op beeldschermen in de zaal.
'Lieve oompje', 'wat aardig van je Wim,' etc. We horen
nog een flard gesprek tussen Willem en Sonja --

SONJA (V.O.)

Ik vind het zo lief van je.

WILLEM (V.O.)

*Hij staat je echt heel goed,
Box.*

Wieland laat de opname stoppen --

WIELAND

Uw punt is wel gemaakt denk ik.

JANSSEN

*Ik heb letterlijk duizenden van
dit soort gesprekken, dat
gitzwarte beeld wat mevrouw
Holleeder nu van haar broer
schetst is gewoon niet vol te
houden.*

Sonja windt zich steeds meer op --

SONJA

Dat was allemaal spel. Je moest wel normaal doen. Want als je niet met hem bent dan ben je tegen hem. Snap je?

JANSSEN

Ik hoor het u zeggen.

SONJA

Hij heb Cor vermoord om z'n geld en daarna zei hij als ik het geld niet aan hem gaf 'dan tossen we om de kinderen'. Vind je dat een normale relatie?

WIELAND

Laat u zich niet op de kast jagen, mevrouw.

SONJA

Ik kan niet... ik word hier zo boos van...

WIELAND

Pas op dat u zich niet laat meeslepen.

Janssen houdt even in. Deelt een blik met Willem. Die geeft een haast onzichtbaar knikje --

JANSSEN

Ik wilde het graag nog even hebben over uw derde kindje, Pien. Die had het syndroom van down en die heeft u na de geboorte afgestaan...

IN HAAR SAFEHOUSE

schrikt Astrid van wat ze leest --

ASTRID

Oh nee...

IN DE GETUIGENCABINE

ontploft Sonja van verdriet en woede. Ze schreeuwt het uit --

SONJA

Nee! We gaan het niet over mijn kind hebben! Dat komt allemaal door hem, hij wilde Cor zwart maken en hij heeft dat verhaal in een boek laten zetten! Ik wilde dat helemaal niet. Dat gaat niemand wat aan! Wat had ik dan moeten doen, met Cor en die gekte steeds. Had ik haar tussen

(MORE)

SONJA (cont'd)
 al die criminelen moeten
 grootbrengen? Cor zat nog vast
 toen. Ik deed het juist voor
 haar. Niet voor mij. Er gaat
 geen dag voorbij zonder dat ik-
 het moest niet- ik- ik-

Ze zakt snikkend in elkaar. Jebbink legt een onhandige
 arm over haar schouder --

WIELAND
 Misschien een korte pauze.
 Meneer Holleeder, wilt u uw
 zuster daarna ook nog vragen
 stellen?

WILLEM
 Op dit moment vind ik dat niet
 nodig.

Sonja blijft snikken in de cabine. Ze heeft zich laten
 kennen en voelt zich verslagen.

137 INT. HUIS SONJA - DAG

137

Astrid stapt het huis van Sonja binnen. Er zijn amper
 lampen aan en ze stapt een duistere woonkamer binnen --

ASTRID
 Son? Son!

SONJA
 (zwakjes)
 Hee...

Astrid treft Sonja aan, liggend op de bank. Een
 verdoofde, glazige blik in haar ogen --

SONJA
 Waarom moest ie over Pien
 beginnen?

Astrid gaat zwijgend naast haar zus zitten --

SONJA
 Ben je boos?

ASTRID
 Nee natuurlijk niet. Maar je kan
 je niet zo laat kennen. Dan doe
 je precies wat ie wil.

SONJA
 Zie je wel, je bent boos.

Astrid bekijkt Sonja eens goed, pakt dan haar tasje van
 de grond en zoekt erin --

SONJA

Blijf af!

Astrid houdt een half-lege strip pillen omhoog --

ASTRID

Ik wist het.

SONJA

Geef terug.

ASTRID

Je hebt één zware dag en je ligt meteen al plat? Dit gaat een heel jaar duren, hè. Je kan het niet nu al opgeven.

Astrid stopt de pillen in haar zak. Sonja gaat rechtop zitten en graait in Astrids zak om ze terug te krijgen --

ASTRID

Son, ik doe dit voor jou.

SONJA

Je blijft er vanaf!

Sonja krast per ongeluk Astrids handen.

Astrid wordt kwaad... maar in plaats van Sonja aanvallen staat ze woedend op en vertrekt weer.

138 EXT. SAFEHOUSE #1 - DAG

138

Astrid komt gefrustreerd thuis bij haar safehouse en loopt vanaf haar auto haastig naar de voordeur van het flatgebouw.

Dan ziet ze Victoria, Storm en Stientje vrolijk de deur uitlopen. Ze praten honderduit met elkaar en zien Astrid niet.

Het schokt Astrid hoe weinig haar dochter oplet. Ze verstopt zich in een portiek en wacht tot Victoria haar al babbelend passeert --

VICTORIA

...en hoe vind je die Pokémonnetjes dan?

STORM

Met je telefoon. En dan moet je ze vangen.

Astrid ziet tot haar verbijstering dat Victoria haar straal voorbij loopt zonder haar te zien. Ze volgt haar --

VICTORIA

En wat doe je er dan mee?

STORM
Gewoon, sparen.

VICTORIA
Kan je er ook wat leuks mee
doen?

Astrid loopt twee meter achter Victoria maar ze heeft
niks door. En dat maakt haar razend. Ze springt op haar
dochter af en roept --

ASTRID
BAM!

Victoria en de kinderen schrikken zich kapot --

ASTRID
Ja. Jij bent dus dood.

Stientje en Storm schrikken van de felle toon van hun
oma --

VICTORIA
Mam...

ASTRID
Je let niet op en je was nu
hartstikke dood geweest. Hier
had je gelegen. Wil je dat soms?

VICTORIA
Mama, alsjeblieft...

ASTRID
Nee, niks mama alsjeblieft. Jij
denkt dat je gewoon maar bij me
in kan trekken en dat dat geen
gevolgen heeft. Nou, dat heeft
het dus wel. En als jij dat niet
serieus neemt dan zorg ik wel
dat je het serieus gaat nemen.

Victoria heeft de tranen in haar ogen.

139 INT. SAFEHOUSE #1 - DAG

139

Victoria loopt met een tas door Astrids safehouse en
verzamelt links en rechts spullen van haar en de
kinderen. Astrid kijkt toe, terwijl Storm en Stientje sip
zitten te spelen met Storms autootjes --

ASTRID
Maar waar gaan jullie nu heen
dan?

VICTORIA
Maakt dat uit?

ASTRID

Niet terug naar huis, toch?

VICTORIA

Naar een vriendin of een hotel
of zo. Je had gelijk, dit was
geen goed idee.

Astrid staat er wat verloren naar te kijken, als haar
blik valt op de schoenendoos met tapes. De sticks liggen
verspreid over de tafel --

ASTRID

Heb jij hier aan gezeten?

VICTORIA

Wat? Nee, mam.

Astrid checkt de sticks, en merkt tot haar schrik dat er
iets niet klopt --

ASTRID

Dit zijn ze niet allemaal, er
zat er nog eentje in m'n laptop.
Jongens, wie heeft die sticks
gehad? Storm!?

VICTORIA

Laat dat kind met rust.

ASTRID

Storm, heb jij aan m'n spullen
gezetten? Zeg eens!?

STORM

Nee, oma...

ASTRID

Niet liegen tegen me. Heb jij
aan m'n spullen gezeten?

STORM

Weet niet meer.

VICTORIA

Jassen aan, jongens.

ASTRID

Jullie gaan nergens heen voor ik
weet waar die sticks zijn.

VICTORIA

Mam, hij heeft ze niet! Wat moet
hij nou met die dingen? Wil je
hem fouilleren soms?

Dat vindt Astrid niet eens zo'n gek idee. Ze checkt
Storms zakken --

ASTRID
Waar heb je ze gelaten? Hier?

STORM
(bang)
Mama..?

VICTORIA
Jezus, mam! Doe normaal!

ASTRID
Die tapes, dat is alles wat ik heb!

Maar ze vindt niks in Storms kleding. De kinderen rennen naar Victoria die klaar is om te vertrekken --

VICTORIA
Je hebt genoeg andere tapes om de hele dag naar Willem te luisteren.

En ze vertrekt. Astrid zoekt overal. Onder de tafel, in de keuken, totdat ze uiteindelijk haar telefoon pakt en een nummer belt. We horen de groggy stem van Sonja --

SONJA (V.O.)
Hallo?

ASTRID
Son? Met mij. Ik moet m'n back-ups bij je ophalen.

SONJA (V.O.)
Welke back-ups?

ASTRID
Van die tapgesprekken. In een schoenendoos in de kledingkast van je logeerkamer. Weet je nog?

SONJA (V.O.)
Schoenendoos..?

ASTRID
Godsamme, Son!

SONJA (V.O.)
Alles wat in die kast stond heb ik weggedaan.

Nu schrikt Astrid pas echt.

140 INT. SAFEHOUSE #1 - NACHT

140

Het is inmiddels donker buiten. Astrid haalt het hele safehouse ondersteboven. Ze checkt achter kussens van de bank, in de boekenkast, achter bloemenvazen, onder het kleed, ze haalt het hele huis overhoop.

Ze schudt zelfs de vuilnisbak ondersteboven, maar daar komt maar weinig uit. Dat geeft haar een idee.

141 EXT. SAFEHOUSE #1 - NACHT

141

Astrid loopt naar de berg met vuilniszakken die op de hoek van de straat klaarstaan om opgehaald te worden. Ze zoekt naar zakken die er uitzien als de vuilniszak in haar keuken.

Ze trekt de zakken open, graait erin, tussen de koffiedrab en oude bananenschillen.

Een wanhopige, manische blik in haar ogen. Ze moet die tape vinden, al is het het laatste wat ze doet.

142 INT. SAFEHOUSE #1 - DAG

142

Ochtend. Astrid is op de bank in slaap gevallen met haar jas over zich heen.

Ze schrikt met een SCHOK wakker als Victoria de deur opent.

Een lang moment stilte, terwijl Astrid vermoeid door haar ogen wrijft en Victoria de chaos in het huis in zich opneemt.

Dan loopt ze naar haar moeder en geeft haar een USB-stick --

VICTORIA

Is dit hem?

Astrid grijpt de stick uit haar handen en leest het label. Ze valt terug op de bank. Een last van haar schouders --

VICTORIA

Storm stond vanochtend huilend naast m'n bed. Hij had hem in z'n autootje verstopt maar dat durfde hij niet tegen je te zeggen omdat je zo boos was.

Astrid schaamt zich kapot --

ASTRID

Waarom gaat ie hier dan ook mee spelen?

VICTORIA

Omdat ie jou er mee zag spelen...

ASTRID

Kan je- kan je tegen hem zeggen- ik-

VICTORIA

Heb ik al gedaan. Hij is het morgen weer vergeten.

Astrid knikt, opgelucht --

VICTORIA

Het is oké, mam. Niet jouw schuld. Ik dacht gewoon dat het goed zou zijn voor ons, weer even samen. Maar...

(...)

Ik laat je weten waar ik zit, goed? En succes morgen.

Victoria draait zich om en vertrekt.

Als ze weg is kijkt Astrid op van de vloer. In de stoel tegenover haar zit Wim, een sympathieke glimlach op z'n gezicht --

WILLEM

Ik heb het altijd tegen je gezegd, Assie. We worden alleen geboren en we gaan alleen weer dood. En in de tussentijd doen we net alsof, maar uiteindelijk kan je alleen jezelf vertrouwen.

Astrid kijkt hem recht aan.

143 I/E. MERCEDES B-7 / DE BUNKER - DAG

143

Astrid zit achterin de gepantserde wagen die haar naar De Bunker brengt. Ze ziet door het geblindeerde raam de enorme rij wachtenden die voor de deur van De Bunker staat.

Dan duikt de wagen de ondergrondse parkeergarage in.

143A INT. DE BUNKER - GANG - DAG

143A

Astrid en haar advocaat lopen door een gang. Een parketmedewerker opent een deur, die uitkomt in de getuigencabine. Astrid stapt naar binnen...

144 INT. DE BUNKER - RECHTZAAL / GETUIGENCABINE - DAG

144

Astrid zit naast haar advocaat in de getuigencabine. Tekst in beeld: **DAG 10**. Wieland richt zich op de plek waar Willem zit, die Astrid vanuit de cabine niet kan zien --

WIELAND

Willem Frederik Holleeder,
geboren 29 mei 1958?

WILLEM

Ik ben er.

Astrid moet slikken als ze voor het eerst de stem van haar broer hoort, een paar meter van haar vandaan. Rechter Somsen richt zich tot haar --

SOMSEN

Mevrouw Holleeder, wilt u de eed of de belofte afleggen?

ASTRID

De belofte graag.

SOMSEN

Zweert u de gehele waarheid en niets anders dan de waarheid te zullen zeggen.

ASTRID

Dat beloof ik.

SOMSEN

Dan staat u nu onder ede.

ASTRID

Oké.

WIELAND

Het verhoor heeft lang op zich laten wachten. Hoe kijkt u aan tegen deze dag?

ASTRID

Ik ben blij dat ik met u in gesprek kan. Ik ben er klaar voor.

WIELAND

U heeft het proces gevolgd?

ASTRID

Via social media. Ik heb gelezen wat hij hier allemaal gezegd heeft.

Willem neemt een slok water --

ASTRID

En ook hoe mijn zus hier een paar dagen geleden is verhoord door de verdediging. Dat vond ik heftig. Ik wil daar straks graag iets over zeggen.

WIELAND

Dat kan. Maar laten we bij het begin beginnen...

ASTRID

Nou... ik wou eerst nog iets zeggen. Ik ben nou eenmaal advocaat en ik realiseer me dat het mijn woord tegen het zijne is...

Willem kijkt bezorgd naar Janssen: waar gaat dit heen?

ASTRID

Dus ik heb ter voorbereiding van dit gesprek gezocht naar meer bewijsmiddelen om Willems verhaal te ontkrachten.

WIELAND

En heeft u die gevonden?

ASTRID

Ik heb opnames teruggevonden.

Nu ontstaat er werkelijk oproer in de rechtszaal --

ASTRID

Zestien gesprekken in totaal. Ik heb ze net bij Justitie ingeleverd.

JANSSEN

Dit is nieuws voor ons...

WIELAND

We moeten even in beraad...

De rechters overleggen met z'n drieën achter hun tafel. Willem overlegt fluisterend met Janssen. En terwijl dat allemaal aan de hand is begint Astrid te snikken.

Wieland kijkt haar bezorgd aan --

WIELAND

Gaat het nog wel?

ASTRID

Ja hoor. Het is gewoon... Op een van de banden staat een opname waarin hij zegt dat hij zo bang is dat Dino gaat praten over die liquidaties. Dat staat er gewoon op. En hij hoort dit nu. *En hij weet dat het voor hem klaar is.*

Willem wil zijn glas water pakken maar stoot het glas om door zijn trillende hand. Meteen springen bodes tevoorschijn om de rommel op te ruimen.

Het geluid in de cabine gaat UIT. Op Astrids gezicht verschijnt tussen de tranen door een klein glimlachje...

-- EINDE AFLEVERING 1 --